

50 ÉV AZ HOSSZÚ IDŐ, ELSZÁLLNAK AZ ÉVEK;
SZÁMOMRA MÉG MINDIG NEM HALVÁNYULTAK EL A RÉGI SZÉP
EMLÉKEK.

EMLÉKSZEM, HOGY ROSSZ GYEREKEK VOLTUNK;
DE AKKOR MÉG NEM TUDTUK, EZEN MÚLIK SORSUNK.

CSÍNYTEVÉSBEN ÉLEN JÁRTUNK, TÁMOGATTUK EGYMÁST;
DE MEGTÖRTÉNT, HOGY VOLT EGY KISLÁNY, KI RÁNKHOZTA A
RONTÁST.

ELDÖNTENI NEM TUDTUK, HOGY KIÉ LEGYEN SZÍVE;
ÉPPEN EZÉRT AZONNYOMBAN HARCRA KELLTÜNK ÉRTE.

REPÜLT A TÉGLA, FEJBE TALÁLT ENGEM;
EL IS MENT A CSÁBÍTÁSTÓL TELJESEN A KEDVEM.

EZ EGY IGAZ ANEKDÓTA, VALÓSÁG ALAPPAL;
MEGKÜZDÜNK AZÓTA IS MINDEN EGYES NAPPAL.

KINEK JOBB, KINEK ROSSZABB LETT AZ ÉLET;

MEGŐRIZTÜK LELKÜNKBEN A SOK SZÉPET.

A BARÁTSÁG EGY CSODÁS ÉRZÉS, EZT TUDJUK MIND A KETTEN;

A MÚLTBAN EZÉRT MINDENT MEG IS TETTEM.

EZUTÁN IS TARTSUNK ÖSSZE, LEGYÜNK JÓ TESTVÉREK;

ÚGYHOGY LACI TŐLED TÖBBET NEM IS KÉREK.